

MARC TEICHENNÉ:
"AMB LA MÚSICA POTS EXTERIORITZAR ELS TEUS SENTIMENTS".

En Marc Teichenné és un **compositor i cantant català de música folk rock**, que dins de la seva extensa producció ha publicat dos treballs en llengua occitana, amb temes d'un gran lirisme poètic. L'any 2014 publicà "TESSEIRE" amb deu temes i el seu treball més recent d'aquest mateix any 2021 "À CORDAY" amb tres temes més. En Marc acompanya la seva veu amb la guitarra creant una combinació que reforça el seu lirisme. A part d'aquests dos àlbums en llengua occitana també ha publicat amb diversos grups com PUDÖR CRONICA, SKULL BOYS, THE RIPPERS i VLACK des de l'any 1993 una gran col·lecció d'àlbums, i compagina la seva activitat musical amb el seu negoci familiar de licors.

Redacció.- Com conegueres Occitània? El teu interès ha provingut per arrels familiars? Per algun viatge? Per interessos culturals?

Marc Teichenné.- La primera vegada que vaig escoltar a parlar d'Occitània fou a través del meu pare, que em parlava del seu, nascut a Seta, però la família era originària de l'Arièja. M'explicava que el meu avi no parlava francès, sinó "patois". Jo no sabia a què es referia, però sempre m'he sentit atret per les llengües minoritàries i per la geografia. Vaig començar a visitar Occitània, intentant trobar i sentir la llengua, però no l'escoltava enlloc. I vaig descobrir que la llengua del meu avi, aquell "patois", era l'occità.

Descobrir un territori és molt més complex que seguir un mapa, has de trobar la clau per a entrar-hi. I per a entrar al món occità no hi ha normes, cadascú ha de trobar la connexió per arribar-hi. El món occità és com un món paral·lel ocult, que s'ha de descobrir. En un viatge l'any 2014 per a cercar les arrels de la meua família, a Sant Guilhèm dau Desèrt, vaig trobar un home amb qui vaig poder parlar en occità amb una conversa fluïda i sense complexes, doncs ell a més el parlava molt netament, incorrupte i a més en tenia consciència. Amb la magnífica conversa que vam tenir al mig del carrer, vam quedar envoltats de turistes que intentaven dissimular l'estar allà drets i aturats en silenci, però que estaven realment al·lucinant per ser testimonis de què el que creien mort era encara viu – aquest va ser un moment en el que vaig consolidar la meua relació amb Occitània.

R.- Com defineixes el teu estil? Quines són les fonts d'inspiració dels temes de les teves cançons? Vivències personals? D'altres persones? He notat com a tema de manera recurrent l'absència de les persones.

M.T.- Ningú aprèn a compondre. Escriure la lletra d'una cançó és connectar amb les profunditats de la nostra ànima. Un compositor s'ha de deixar endur pels corrents subterrànics de les emocions amagades que lluiten dins d'un mateix, amb l'objectiu de commoure. No pot haver mai en el procés de creació ni racionalitat ni premeditació. Quan escric, el tema és el punt de sortida d'un procés. Primer composo la música i després la lletra habitualment.

Jo provinc de la música Heavy dels anys 1980, i escoltant el grup METALLICA, vaig descobrir que havien fet una versió dels MISFITS, i em va conduir vers el Punk Rock, que és la mare de la meua base musical, sobretot del Punk Rock nord-americà dels anys 1970. A partir d'aquí creo amb el meu germà David, THE RIPPERS (Abans d'això, amb uns amics, érem SKULL BOYS).

Respecte dels discos en llengua occitana, jo tenia influències de la Nova Cançó Occitana. Amb el primer disc TESSEIRE, vaig crear unes composicions que incorporaven molta melancolia, dolçor i profunditat. Malgrat la diferència amb els temes de THE RIPPERS, molt més agressius, tothom em comenta que nota també la base de THE RIPPERS en aquest primer disc occità.

R.- En el teu darrer treball "À CORDAY", dediques la primera cançó a la Charlotte Corday, qui assassinà en Jean-Paul Marat, un dels personatges mítics de la Revolució Francesa, però que no és descrit en la lletra de la cançó positivament. Per quin motiu?

M.T.- Amb aquesta cançó volia "profanar" la imatge d'en Marat, un dels responsables de les matances del Terror durant la Revolució. Realment la fi no justifica els mitjans, i per tant, tot aquest odi, i aquestes morts no poden ésser justificades per difondre els ideals de la Revolució, com féu en Marat amb la seva revista "L'Ami du Peuple". Vam prendre el famós quadre de la mort d'en Marat i vam substituir el text d'"À Marat" per "À Corday", com una mena de profanació. I com a un homenatge a Charlotte Corday, un personatge molt misteriós, una noia pagesa que va donar la seva vida per alliberar-nos del mal, apartant-se del discurs de la massa i fent el que ningú altre va gosar fer, amb una determinació i coratge increïble: matar al gran propagador de l'odi que ho enverinava tot.

R.- L'altre tema, "Montanhas adiu", ens mostra un cert enyorament. Aquesta malenconia vers la muntanya és un recurrent en el lirisme occità. Però tu l'enllaces amb l'absència d'altres persones. Com sorgí la idea d'aquesta cançó?

M.T.- Un dia passejant amb la meva família per Bellver de Cerdanya vaig veure una dona gran que observava cap al Cadí des del mirador, totalment absorta i amb una cara que expressava una gran nostàlgia, com si s'estigués acomiadant de tot allò que havia estimat al llarg de la seva vida, com aquelles muntanyes que sempre havien estat allà. Aquesta visió va ser el punt de partida, i vaig reflectir aquesta emoció tot just arribar a casa en la lletra d'aquesta cançó.

R.- A "Mon retorn", al teu altre àlbum "TESSEIRE" parles del retorn del protagonista a la seva vila, però també és un retorn vers algú estimat. O a "CRIDA" el protagonista també espera un retorn. L'absència és un tema recurrent en les teves creacions.

M.T.- Així és. I crec que és perquè aquestes cançons treuen de dins meu aquesta mena de sentiments. Més endavant i amb TESSEIRE jo ja gravant sol sense banda, el productor i amic meu Santi Garcia em va dir en escoltar la cançó "SOMME", ambientada a la Primera Guerra Mundial, que li semblava que les cançons cançons en realitat acabaven parlant del meu germà David, que ja no hi és. I crec que tenia raó. Amb la música pots expressar allò que sents dins i et pesa, com la pèrdua o la nostàlgia, pots exterioritzar els teus sentiments, d'una manera molt alliberadora.

R.- Del teu altre àlbum, "TESSEIRE", trobem un tema dedicat a la tragèdia de Montsegur, la massacre de dos-cents càtars l'any 1244. Enguany commemorem els set-cents aniversari de la mort d'en Guilhèm de Belibasta, l'últim perfecte càtar. Per què un tema a Montsegur?

M.T.- A Montsegur, quan vaig visitar la muntanya em va impactar com els més de dos-cents habitants del castell van preferir morir sense pensar-s'ho abans que renunciar a les seves creences. Aquí en canvi, el procés fou diferent a l'habitual, primer tenia la lletra i després vaig compondre la música.

R.- Alguna cançó de les compostes que sigui especial per a tu? Per quin motiu?

M.T.- En tinc unes quantes. A "MORT A AUTON", que vam gravar el setembre de 2013 i el meu germà David que era el baixista, que va morir uns mesos després,

es va emocionar en escoltar la lletra. Tracta d'un rei que sap que el seu fill no tornarà de la guerra, però també sap que el veurà un altre cop, potser en una altra vida.

R.- Dels altres treballs que no són en llengua occitana, quins han estat els més importants per a tu? Per quin motiu?

M.T.- Tots els treballs m'han aportat experiències molt interessants, sobretot dels treballs del grup THE RIPPERS, perquè era una banda autèntica de músics amics, i si n'haig de triar un seria "SEEDS OF THE NEW DAWN" de l'any 2009, amb uns temes molt potents. Aquestes composicions es troben al límit del precipici de la bogeria, perquè és on crec que és la veritat i la pròpia condició de cadascun, sense cortines que amaguen el propi "jo". El projecte VLACK amb què ara estic treballant molt, és més de caire personal, però amb la sort de comptar a la bateria amb el meu germà petit Joan, apart de amb dos bons amics i músics per a la formació del directe, dels concerts.

R.- Quins cantants o solistes occitans t'agraden? Coneixes la música folk produïda a Occitània? I en altres països europeus?

M.T.- No conec prou la música occitana actual, però sí em va impactar molt el disc "VOLEM VIURE AL PAÍS" de l'any 1972, sorgit arran de diverses reivindicacions occitanes d'aquells anys, on canten els grans cantants occitans de l'època, com CLAUDI MARTÍ, MANS DE BREISH... Un disc bàsic per a conèixer la música occitana dels anys 1970. I sobretot LOS DEU LARVATH, originaris del Bearn, amb el seu LP "ISTÒRIA AU CÒRN DEU TEMPS", que tracta sobre allò que podria haver estat Occitània però que no ha estat, i el seu tema "FRANÇA DE GLORIA", l'única versió que havíem fet Tesseire en directe. N'hi ha més i de boníssims com DUBARRI, també gascó, i el seu disc "LHÈU DEMAN". La música occitana dels anys 1970 està totalment infravalorada, malgrat la seva gran qualitat.

R.- Per a tots aquells que estem interessats en escoltar la teva música, a través de quins mitjans podem accedir-hi?

M.T.- Al web tesseire.com hi ha l'enllaç de les cançons, i per a trobar tota la discografia sencera a tesseire.bancamp.com on podeu sentir tots els discos, es poden adquirir còpies físiques i a Spotify podeu trobar els darrers LP i single "À CORDAY".

R.- I a nivell musical, quin són els teus projectes de futur?

M.T.- Mentre les cançons vinguin cap a mi, i continuï la meva inspiració, trobaré la manera de continuar gravant. Ara mateix tinc una llibreta molt àmplia de projectes i cançons per a gravar. Per a mi és grandios trobar les lletres que encaixen amb les músiques i que emocionen; el moment de creació és màgic. Una cançó que no existia i que ha vingut del no-res.

R.- Què és la música? Com ens la definiries, Marc?

M.T.- La música és un so, però es diferencia dels altres sons, perquè aconseguix provocar-nos emocions. Ens ajuda a escapar, a canviar de vida... Cap altre art no disposa d'aquesta facultat de manera tan potent. És una via d'escapatòria que ens pot ajudar a treure'ns l'equipatge que no necessitem, com una catarsi que ens pot alliberar a escapar.

Interessants reflexions d'en Marc. I us convidem a escoltar la seva música.

Francesc Sangar. CAOC.